

българитѣ на Балканския полуостровъ възстанали противъ турското иго, че много села и градове били събърени и изгорени, че народътъ въ Батакъ билъ съченъ по пънетѣ отъ башибозуцѣ, а въ цѣлата страна играе огънътъ и смъртъта.

Благородната Леди, вдовица и безъ голѣма опитностъ, но решителна, скоква отъ кѫщата си и тича право въ дружеството за подпомагане на пострадалите българи. Като разказва на събралиятѣ се мѫже и жени, какви сѫ българитѣ, че тѣ сѫ българо-славяни, честни, работни, гостоприемни, че тѣ сѫ способни да иматъ свѣтло бѫдеще, стига да се освободятъ отъ турцитѣ, тя предлага на събранието, че е готова да иде въ България, за да помогне на останалите вдовици, на сираците и на всички немощни. Събранието одобрило нейното предложение.

Тогава Леди Странгфордъ написва единъ горещъ позивъ до английското общество съ покана да се събератъ помощи: дрехи, платове, ризи, фанели, обуща, одеала, постелки, пари и много други предмети, нуждни за злочеститѣ български жени и деца. Англичаните се отзовали милостиво. За скоро време били готови цѣли денкове, голѣми, свързани въ бали, товари и пренесени на пристанището. Цѣли кораби били наети, натоварени съ нѣщата и прекарани въ България. Леди безстрашно и пъргаво съ нѣколко помощници, навлиза въ селата и градовете, прекарва съхранитѣ дрехи и завивки за останалите голи, гладни и безъ домъ българи.

Презъ месецъ августъ тя вече тича отъ село на село и отъ градъ на градъ. Турцитѣ гледаха съ ядъ работите на Леди, но не смѣха нищо да ѝ кажатъ, защото английската кралица Виктория бѣ съобщила на султана, че англичанката Леди Странгфордъ е натоварена да раздава помощи, и никой не бива да ѝ прѣчи.

Леди Странгфордъ бѣ събрала въ Англия и донесе за пострадалите 29,000 английски лири (жълтици). Тя престоя въ Тракия, въ Търновско, въ Софийско цѣли